

Bilag 2

Indenrigs- og helligministeriet.

København, den 12. april 1955.

Ved skrivelse af 31. marts 1955 har udvalget anmodet mig om forskellige yderligere oplysninger vedrørende forslaget til lov om ændring i lægeloven til supplerung af de oplysninger, som fandtes i min skrivelse af 28. marts 1955.

Efter at sagen påny har været drøftet med sundhedsstyrelsen, skal jeg i den anledning meddele:

9) *Apotekernes ekspedition af recepter på euforiserende stoffer fra læger, som har mistet retten til at ordinere de pågældende stoffer.*

Jeg kan præcisere min skrivelse af 28. marts 1955, punkt 2, således, at lovforslaget bygger på, at apotekerne i medfør af apotekerloven skal nægte at ekspedere recepter på euforiserende stoffer, der er udstedt af læger, som i henhold til straffedom eller i medfør af bestemmelserne i den ændrede lægelovs kapitel I. A. har mistet retten til at ordinere sådanne stoffer.

10) *Er det nødvendigt, at apotekerne foretager indberetninger til vedkommende embedslæge om sådanne afviste recepter?*

Som nævnt i min skrivelse af 28. marts 1955 tænker sundhedsstyrelsen sig ikke at pålægge apotekerne nogen pligt til at afgive indberetning om de pågældende afviste recepter; men da ingen ved, hvordan forholdene kan udvikle sig, kan man vist ikke udelukke, at en sådan indberetningspligt kunne få sin værdi i givet fald.

11) *Den almindelige danske Lægeforenings stilling til forslagene om særlige forholdsregler til sikring mod falske recepter.*

I en skrivelse til sundhedsstyrelsen af 20. januar 1955 har Den almindelige danske

Lægeforening erklæret sig enig i, at det påbydes lægerne ved udfærdigelse af recepter på de farligere euforiserende stoffer at angive mængden både med tal og bogstaver. Derimod har lægeforeningen udtalt sig imod indførelsen af særlige blanketter til brug for disse recepter. Foreningen har herved henvist, dels til, at det kan skabe alvorligt besvær for lægegerningen, hvis en recept ikke kan udstedes på stedet på et hvilket som helst stykke papir, dels til, at også de særlige blanketter kan stjæles, og at en falsk recept på en stjålet blanket vil kunne vinde en tiltro, som den uden blanketten ikke ville få.

Som nævnt i min skrivelse af 28. marts 1955 har sundhedsstyrelsen endnu ikke afsluttet sine overvejelser angående spørgsmålet, men sundhedsstyrelsen udtaler dog, at man heller ikke i styrelsen regner med indførelse af særlige blanketter, men mener, at sikkerhed kan skabes ad anden vej.

12) *Udsendelse af meddelelser til apotekere om eufomane personer.*

Som det er anført under nr. 3 i min skrivelse af 28. marts 1955, foreligger spørgsmålet om udsendelse af sådanne meddelelser bl. a., når en person „stavnsbindes“ til en bestemt læge, eller når lægerne får meddelelse om, at den eufomane på grund af en gennemført afvænnning ikke fremtidig bør have euforiserende stoffer. Navnlig på landet og i småbyer, hvor den eufomane kan antages at være kendt på de lokale apoteker, synes det rimeligt at have mulighed for at gøre disse apoteker bekendt med sådanne forhold. En sådan meddelelse til apotekerne vil vel ikke ubetinget afskære den eufomane fra at skaffe sig euforiserende stoffer fra apotek, men med-